

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det den sidste ordfører, fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes jo, man bliver fuldstændig ør i hovedet af alle de gode intentioner. Og man bliver endnu mere ør i hovedet, når man så forsøger at sætte sig ned og lave det stykke arbejde, der skal til for at finde ud af de reelle forslag, for de er der jo ikke. Når man så er blevet fuldstændig rundtosset på et eller andet tidspunkt af at forsøge at finde dem frem, må man bare konstatere, at de jo ikke er der. Og det er jo sådan set lidt ærgerligt.

Det er de helt store nagler, vi er oppe på, ikke? Der skal fokuseres på – og så citerer jeg – ligestilling på tværs af køn, alder, etnicitet, handicap, tro og seksuel orientering. Puha, så har vi fået hele remsen med. Og ikke blot skal der fokuseres, næh, næh, næh, alle skal inddrages i ligestillingsarbejdet. Vi kunne jo starte med her i Folketinget, at der var nogle mænd med til at diskutere. Det ville sådan set være en fantastisk inddragelse af en relativt relevant gruppe for den her diskussion.

Nå. Inden træerne altså får lov til at vokse ind i himlen, er der imidlertid lige grund til at sammenholde intentionerne med den her reelle praksis. For jeg synes sådan set, at vi skal tage nogle eksempler fra virkelighedens verden, når nu regeringen ikke kommer med nogen konkrete initiativer.

F.eks. blev der jo ikke så meget af ligestilling på tværs af etnicitet, fordi da regeringen gennemførte den stærkt nedsatte integrationsydelse eller starthjælp, var det jo sådan, at der bagved formelt set var lighed for loven. Ih ja, formelt set var alle regler overholdt, men ikke desto mindre ligger der jo bag det den kendsgerning, at det i helt overvejende grad er udlændinge, altså flygtninge og indvandrere, der rammes af starthjælpen. Og som bekendt har regeringens støtteparti da også åbent erkendt, at hensigten var at mindske antallet af udlændinge, der flygtede mod Danmark.

Realiteten er altså, at regeringen og dens støtteparti med starthjælpen og senere bl.a. med 300-timers-reglen for ægtepar på kontanthjælp har gennemført velfærdsforringelser, der skader den etniske ligestilling – der skader den etniske ligestilling. Det er da nogle fantastisk flotte ord, man kan skrive ned i sådan en redegørel-

se, når det er det her, der så er virkelighedens verden.

Så har jeg et andet eksempel. Det er om lighed uanset seksuel orientering. Lad os nu lige spole tiden lidt tilbage. Desværre var jeg selv på orlov, da det her blev vedtaget, så jeg var ikke en af dem, der var med til at stemme for. Det er jeg rigtig ked af, for det var et af de første forslag, jeg stillede i Folketinget. Men der blev det altså vedtaget, at lesbiske kvinder skulle have samme adgang til kunstig befrugtning som heteroseksuelle kvinder – det er jo fuldstændig sindssygt, at det ikke har været sådan i forvejen.

Nå, det forslag bliver så stillet og vedtaget herinde. Hvad er det nu for nogle partier, de fleste af de folk, der stemte imod, kommer fra? Behøver jeg at nævne, at det er selv samme partier, som står bag den regering, der har lavet den her ligestillingsredegørelse, og støttepartiet – Dansk Folkeparti, som så brillerer med at fremsætte forslag om at fjerne den ret igen 1 år senere? Og hvem er det, som igen går ind og støtter Dansk Folkeparti? Jamen det er selvfølgelig regeringspartierne minus nogle enkelte fornuftige mennesker, som enten hele tiden har været fornuftige, eller som i det mindste mener, at det må være sådan, at man ikke rutter med folks liv på den måde, at man på det ene tidspunkt gør det ene, og 1 år senere gør noget andet ved så at fjerne retten igen.

Kl. 15.15

Nå, så meget for det her med ligestilling i forbindelse med seksuel orientering. Det der med homooption er sådan noget, der er skudt helt ud. Altså, måske kommer vi dertil om 10 år eller 15 år; måske skal der bare et regeringsskifte til. Hvem ved?

Et tredje eksempel er den her kastrerede ligelønsstatistik for det private arbejdsmarked, som regeringen har udarbejdet. Det tog også et antal år, før vi overhovedet kom så langt, at den blev kastreret og fremsat. Altså, indtil da lå den bare nede i sin skuffe og ventede, og hver gang vi tog det op, blev der sagt: Den er stadig i skuffen, bare rolig, vi har ikke glemt det. De havde bare glemt eller i hvert fald endnu ikke nået at kastre den, før de så fik den fremsat. Det har de så gjort nu. HK siger, at det så måske er halvdelen af de private virksomheder, der slet ikke er omfattet af den lov. Fantastisk.

Man kan dvæle lidt ved den her ligelønsproblematik, fordi det synes faktisk, som om der breder sig sådan en opfattelse af, at det er et løst problem. Og hvis man ser den sidste tids avisde-